

ДИПЛОМАТИЈА — Као дипломата Мита је, после разговора у случајној шетњи, осетио извесну резервисаност коју није умео одмах да објасни себи. Зато се, ослањајући се на своје богато искуство, упустио у проверу свог старог колеге Жељка код заједничких познаника којих је било све мање и мање, с обзиром на године старости. Својом провером није дошао до значајних негативности код Жељка, изузев што је имао политичке амбиције у новоформираној странци са потпуно супротном идеологијом и програмом од оне у којој су некада заједно били.

Упркос томе, Мита је одлучио да прихвати Жељкове повремене позиве да наставе дружење. Како би задржао своју резервисаност, Мита је позвао Жељка да му са супругом дође кући у госте. Жељко је тек тада рекао да је удовац.

Чињеница да Жељко није раније поменуо супругину смрт своје супруге код Мите је благо појачала резервисаност. Чинило му се да Жељко није имао разлога да ту чињеницу „прикрива“ од њега као старог колеге. Упркос своје резервисаности, да буде у духу дипломатије, договорили за следећи „билатерални“ сусрет на Калемегдану.

Зато је, када су се срели, уопштено одговарао на сва Жељкова питања и потпитања о Митином дипломатском искуству, што му је било површно познато. Како би дефинитивно „отворио“ Жељка у по-

гледу сазнања о његовој (прећутаној) намери да се бави политиком, Мита му је рекао да је имао понуду једне партије да им буде спољнополитички саветник. При том су, осим Митиног образовања и искуства, имали у виду и његово течно знање два страна језика. На такву провокацију, Жељко је наставио да га испитује о искуствима у дипломатији али своју намеру ни тада није откривао. Зато је Мита одлучио да у даљем разговору буде љубазан али површан, то јест да прича само опште ствари које су познате из медија. Ничим није желео да истиче себе и своје успехе у дипломатији али је истицао да не разуме наше поједине политичаре, без обзира на године старости, зашто не уче стране језике који су, по њему, неопходни на данашњем нивоу вођења међународне комуникације.

Извесно време после овог сусрета, Жељко се јавио Мити и обавестио га да је и он имао политичке амбиције, али је од тога одустао после његовог става о неопходности познавања страних језика за бављење политиком. Истом приликом интересовао се код Мите да ли у нашој дипломатској служби постоји нека врста резервисаности према кадровима који су дошли из Службе. Мита је делимично потврдио то мишљење и објаснио му да су то рецидиви од пре више деценија из једнопартијског периода када су кадрови Службе брже напредовали у каријери, иако нису у довољној мери познавали стране језике. Додао је да је тај недостатак превазиђен доласком млађих кадрова који су образованији у погледу страних језика тако да није било негативних утицаја на рад дипломатије. Међутим, остао је погрдни назив за њих: пандури. По мишљењу обојице, такав однос је

некоректан. Као да се заборавља да се искуство стечено у Служби – на дефанзивним може и мора користити у – офанзивним пословима дипломата када су у иностранству, пре свега ради своје самозаштите у трагању за информацијама од странаца.

„КВИЗ“ ДИПЛОМАТСКИ — Мита и Жељко, стари другови из Службе, ипак су се поново срели. Место сусрета предложио је Жељко, у згради банке где је обављао физичко обезбеђење ван радног времена и викендом. Прихватајући предлог, Мита се шалио на Жељков рачун пецкајући га зашто то мора да ради кад има добру пензију по једногодишњем просеку. Одговор је био изненађујући. Потврдио је да има добру пензију, али није била довољна да задовољи све потребе раскалашне и нешто млађе супруге и сина коме је морао да плаћа дрогу и лечење у једном манастиру док се није потпуно одрекао овог савременог порока. На све ово што је чуо Мита као да се „угризао“ за језик и извинио се.

Стари другари су се договорили да, уз кафу и пиће, на Жељковом пензионерском радном месту, разговарају о нашој дипломатији у форми квиза, без победника и награде. Прецизирали су и да „разматрају“ интересантне случајеве из периода старе државе после Другог светског рата до данас, као и да не помињу конкретна имена. Неко би рекао – удбашка опрезност!

Мита је био поново изненађен када је од Жељка чуо да је у Служби радио на безбедносној заштити наше дипломатије укључујући и дипломатско-конзуларна представништва у иностранству. Додао је и да је због таквог искуства у Служби од исте, као